

Sol deg, Norge

*Så sol deg, Norge, du
som oppgjør øvde
i hatets gjørme
etter siste krig.
Dem du henrettet,
tell hver tå, hver finger!
Rop ut i vellyst!
Tenk, som du er rik!*

*Ja, sol deg, Norge.
Du fikk mettet hatet
da peletongen
knekket den, så den!
Du kunne dvele
ved dem du henrettet!
Det ble så deilig,
drepe, gi igjen!*

*Å, sol deg Norge, du
som tyskertøser
så grovt fornødret
i din ville rus!
Hør jøssingdansen
der i hevrens tempel!
Den drønner enda
i ditt hyklerhus!*

*Se rundt omkring deg,
du med hevrens hunger,
og skryt med blodsmak
av ditt rettsoppgjør.
Tett, i ditt kjølvann,
drukner skadde sjeler.
I dine fotspor
grafser rovdryklør!*

*Stort må det være
i sitt selvskrøt kle seg,
få sole seg i falsk
rettferdighet!
Så fryd deg, Norge,
du fikk drikke hevren!
Tenk, i denne vinen
fant ditt hat sin fred!*

Kåre Nordnes

Dolkestøt mot Helge Fjugstad

Ole Wilhelm Klüwer (OWK) går over alle støvleskaft i sitt forvirrede og forvirrende angrep på Helge Fjugstad i Budstikka den 20. april. Helge Fjugstad har vært så modig å fortelle den norske offentligheten gjennom avisintervju og i et par fjernsynsprogram at han tar avstand fra NS og nazismen og at han føler skam og skyld for nazistenes ugjerninger.

Det skulle han ikke ha gjort. Siden Helge Fjugstads far ble dømt for landssvik, blir Helge Fjugstad nå av OWK beskyldt for «fadermord» for åpen skjerm.

Jeg har ikke hørt på maken.

Skal ikke etterkommere etter landssvikdømte få ta avstand fra nazismen, eller for den saks skyld sine fedres og mødres handlinger uten at OWK skal rykke ut med sin sorg og sin bestyrrelse?

Ikke nok med det. OWK stiller spørsmålsteget ved Helge Fjugstads rolle som medlem i Helse- og Sosialstyret i Asker kommune, siden et NS-barn» er søker

til kommunal bostøtte. Helge Fjugstad beskyldes for «å ta strupetak på en av sine egne sosialklienter».

Mener OWK at Helge Fjugstad er inhabil i sin funksjon i Helse- og sosialstyret, eller er OWK bare forvirret?

Sissel Aabel Aaby har også et apropos til Helge Fjugstad i sitt innlegg der hun ikke makter å skille det 4. bud fra en kritisk holdning nettopp til fedrenes og mødrenes gjerninger. NS-barn har selvsagt rett til å elske sine foreldre, men de t må være mulig å skille disse bånd fra den vanskelige prosessen det er å be om og å få tilgivelse.

Mange NS-foreldre besudlet sine barns barndomsminner ved uvettig atferd eller ved helt enkel bevisstløshet. En del av dem har bedt sine barn om tilgivelse, og har fått det. Jeg tror faktisk de barna har hatt det enklere i rollen som «NS-barn». Og det er kanskje her man finner dem som klarest har maktet å ta avstand fra nazismen senere.

Det er jo ikke noe negativt i det.

Av Knut Engelskjøn

NORLANDSPOSTEN ONSDAG 10. MAI 1995

NS-barn usynlige?

Nei så men om jeg er!

Det eneste «vi» har felles er at vi hadde foreldre som var medlemmer av Nasjonal Samling! Noen av oss hadde sågar foreldre som var medlemmer fra starten av tidlig på tredvetallet. Da var det faktisk lovlig på lik linje med «Mot dagister og andre ister».

Mange av oss har én ting

til felles: Vi ville så gjerne få: «hedre vår far og mor, så vil det gå deg vel og du skal leve lenge i landet». Det 4. bud!

Mange av oss hadde faktisk både far og mor som var verdig vår heder.

Det er en trist mai måned vi går i møte, lite har vi lært siden freden brøt løs.

Sissel Aabel Aaby